

Før jeg gaar hertil, skal jeg bemærke, at det glæder mig, at man ikke i Forslaget her har fastholdt eller søgt at gennemføre en Ting, der har været oppe under tidligere Forhandlinger, nemlig en Afskaffelse af den mundtlige Valghandling. Jeg hører til dem, der tillægge saavel denne som de Møder, der gaa forud, en overordentlig stor Betydning. Vi maa nemlig vel erindre, at af det samlede Vælgerkorps afgive en 30—40 pCt. ikke deres Stemme, og der er derfor en rig Mark at arbejde paa for Valgkandidaterne. Dertil kommer yderligere dette, at Vælgerbefolkningen ikke er delt i to store Lejre, der hver har sin Repræsentant. Det kan overordentlig let hænde, at der f. Eks. paa en Valgtribune staar en Højremand og en Venstrereformmand, og saa er der moderate Vælgerne, der ere meget i Bekneb med, hvem de skulle stemme paa; Valghandlingen kan her være vejledende for dem. Der kan ligeledes være en Højre- og en Venstre-Kandidat, og en Socialist kan være i Bekneb med, hvem han skal give sin Stemme. Den mundtlige Valghandling saavel som Møderne forud have derfor deres store Betydning. Jeg kan ogsaa være med til at lade Kaaringen falde. Det er ganske rigtigt, som det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Sv. Høgsbro) sagde, at den har haft sin store Betydning, naar der var 3 Kandidater, idet den ene kunde trække sig tilbage efter Kaaringens Resultat; men man maa dog huske paa, at Kaaringen har været vildledende, idet en Mand, naar han ønsker, at begge hans Modkandidater skulle fastholde deres Kandidatur, har faaet sine Meningsfæller ved Kaaringen til at stemme paa den, der har de daarligste Chancer, for at gøre ham mindre tilbøjelig til at trække sig tilbage og saaledes forøger den førstes Chancer.

I det forelagte Regeringsforslag foreslodes det med Hensyn til Afgivelsen af Stemmer, at der skulde kunne udleveres Stemmesedler og Konvolutter baade paa selve Valgdagen og før den, og man skulde møde paa Valgstedet med sin udfyldte Stemmeseddel i Konvolutten. Det er blevet forladt af Landstinget, idet man med Rette derimod har gjort gældende, at det vilde fremkalde store Misbrug. Man foreslog derfor den Ordning, at Vælgeren skulde møde op i Valglokalet med sin udfyldte Stemmeseddel, gaa hen til Valgbordet, faa sit Kryds afmærket paa Valglisten, faa udleveret en Konvolut, hvori

han putter Stemmesedlen og saa afleverer den.

Hvilke Anskuelse man nu end nærer om de Meninger, der ere de herskende i Landstinget — der er jo forskellige her i Tinget — er man dog sikkert enig om, at det Arbejde, der oppe i Landstinget udføres paa de forskellige Lovgivningsomraader, i Reglen er overordentlig solidt og godt. Jeg maa dog sige, at det foreliggende Forslag har været mig en overordentlig stor Skuffelse, og hele Landstingets Behandling, baade første, anden og tredje Behandling, forekommer mig at vidne om, at Sagen ikke er bleven saa grundig gennemdebatteret, som en Sag maatte, naar den kommer med det Stempel, som denne Sag kommer herved til Folketinget med. For det første vil jeg bemærke, hvad der ogsaa er blevet udtalt i Landstinget, at det er i og for sig den forkerte Ordning, der er foreslaaet. Det naturlige vilde være, at Vælgeren kom til Valgbordet, legitimerede sig; fik sin Stemmeseddel udleveret og afgav den. Nu foreslaas det, at de Stemmesedler, der skulle afleveres af Vælgerne, skulle være af „hvidt, ulinieret Papir uden noget ydre kendeligt Tegn og af Størrelse som Fjerdedelen af et almindeligt Ark Oktav Brevpapir“. Man har ved denne Bestemmelse søgt at gennemføre, at Stemmesedlerne fik ens Udseende for at forhindre, at et Parti indrettede sine Stemmesedler paa en saadan Maade, at de vare let kendelige for Partiets Agenter ved selve Valghandlingen. En Landstingsmand, jeg kan ikke hurtigt betegne ham, som han bør betegnes, men det var den Landstingsmand, som for Kjøbenhavns Vedkommende repræsenterer Venstre, har allerede udtalt nogen Betænkelighed derved, idet han f. Eks. har nævnt, at det ene Parti kunde lave spidse, det andet runde Hjørner paa Stemmesedlerne, og hertil kommer Farvenuancer, der ere let kendelige, idet der i Hvidheden ere forskellige Farvenuancer. Medens de fleste Mennesker vel nok vide, hvad et Ark Brevpapir er, kan man vistnok med Sikkerhed sige, at ikke Halvdelen af Befolkningen er kendt med Ordet „Oktav“. Men nu skulle Stemmesedlerne være som Fjerdedelen af et almindeligt Ark Oktav Brevpapir. Det blev udtrykkelig udtalt, at Meningen hermed var, at man vilde have en aldeles bestemt Form og Størrelse af Stemmesedlen; for at den kan være gyldig. Men her kommer netop den underlige Usikkerhed frem, som det forekommer mig, at der har været ved